

Rewizjonizm geopolityczny ukraińskich ultra-nacjonalistów zagrożeniem dla europeizacji Ukrainy

Jerzy Zalewski

ABSTRAKT

W Ukrainę należy postrzegać jako specyficzny region polietniczny z historycznie i kulturowym ukształtowanym systemem stosunków międzyetnicznych. Stosunki te wypełniają zróżnicowaną, obszerną przestrzeń relacyjnego przenikania/nakładania się interesów reprezentowanych przez zamieszkujące wspólnoty etniczne. Mozaika społeczno-kulturalna występująca na Ukrainę posiada także silnie zaznaczoną obecność specyficznej dychotomii *swój-obcy*, odzwierciedlającej historyczne i gospodarcze skutki ukształtowanego oraz terytorialnego wyrażania politycznego poparcia dla sprawujących władzę. Rozwój wydarzeń na Ukrainie zwraca uwagę na konieczność analiz historycznych, politologicznych i socjologicznych, dotyczących wyznaczników i specyfiki ukraińskiego nacjonalizmu. Ukraińskie organizacje radykalno-nacjonalistyczne, programowo separując się od państwowej tożsamości *homo sovieticus*, skupiły się na: (1) bezkrytycznym adaptowaniu zrębów XIX-wiecznej i XX-wiecznej ultraradykalnej ukraińskiej myśli politycznej, ekonomicznej i wojskowej; (2) domaganiu się zmian i rewindykacji terytorialnej wobec Polski (3) upowszechnianiu mitu Bandery, symbolizującego niezależność państwową; (4) zanegowaniu obecności w ukraińskiej przestrzeni historycznej i kultury materialnej - wszystkiego, co wiąże się z polskością; (5) wykluczeniu z głównego nutu życia publicznego każdego obcego/innego; (6) rozwijaniu współdziałania z zachodnioeuropejskimi organizacjami nacjonalistycznymi i neonazistowskimi, przejmując od nich pomoc materialną, szkoleniowo-organizacyjną i informacyjno-wyjaśniającą.